

ئەگەر پەرورەينەرت بىويستبا (بى جىاوازى) ھەموو خەلکى دەکرده پەيرەوى يەک دىن و ئايىن، بەلام ناتەبايى و جىاوازى لە نىو ناچى و ھەر دەمىنەوہ «۱۱۸» مەگەر ئەو کەسەى کە پەرورەينەرت روحمیان پى بکا و لەبەر ئەمەشە ئەوانەى بەدى ھىناوہ و برپار و فرمانى پەرورەينەرت تەواو بوو ھەر دىتەجى و جەھەندەم لە (مەلبادەرانى) جنۆکە و مرؤ بەتیکرا پىر و تەژى دەکەم «۱۱۹» لە ھەوالى پىغەمبەران ھەمووت بۆ دەگىرپىنەوہ، ئەوہى دل و دەروونت پىي ئارام بگرى و لەم (بەسەرھاتەدا) دىيارە: راستى و ئامۆژگارى بۆ برواداران و پەند و بىرەوہرى تىدايە «۱۲۰» بەوانە کە بروا ناھىن، بلى: ھەرچىتان لە دەس دى ئەنجامى بدەن، ئىمەيش ئەنجامدەرىن «۱۲۱» چاوەرۋان بن، ئىمەيش چاوەرۋانين «۱۲۲» بۆ خوايە (زانينى نادىيار و) غەيىسى ئاسمانەکان و زەوى (و راز و نەھىنيەکانيان)، ھەموو کارىک بۆ لای ئەو دەگەرپىتەوہ، جا ھەر خوا بپەرستە و پال بەو بدە، پەرورەينەرت لەو کارانەى دەیکەن بى تاگا و غافل نىيە «۱۲۳»

سوورەى يوسف ۱۱۱ ئايەتە

سوورەى يوسف لە مەككە ھاتۆتە خوارەوہ و بە (بسم الله) وە ۱۱۱ ئايەتە.

بە ناوى خواى بەخشەر و دل لاوین.

ئەلف، لام، پا - ئەم بىتەنە نىشانەکانى كىتیبى ئاشكران «۱» بەراستى قورئانىكە بە عەرەبى ناردوومانەتە خوارى تا ئىوہ بىرى لى بکەنەوہ و ئاوہزى خۆتان بخەنە کار «۲» ئىمە باشتىن و شىرىنتىن چىرىكە و چىرۆك بۆ تۆ دەگىرپىنەوہ، لە رىگای ناردنى ئەم قورئانەوہ بۆ تۆ، ھەرچەند بەر لەمە لە بى تاگايان بووى «۳» (بىنەوہ بىر) وەختى يوسف بە باوكى وت: ئەى بابە! من لە خەوا دىتم يازدە ئەستىرە و تەبەقى رۆژ و مانگ بە سەرچەماندن سوژدەيان بۆ دەبردم! «۴»

وتى: كورم! خهونه كهى خوت بۇ براكانت مه گيڤه وه، نه بادا نه خشهى فيلاويت بۇ بكيشن، گه رت لى بكه ن؛ چونكا شه يتان دوژمنى ناشكرامى مرؤشه! ﴿۵﴾ ئا بهم جؤره پهروه رينه رت تۆ هه لده بژيڤى و واتاى خه وليكدانه وه به تۆ فير ده كا و ناز و چاكه و نيعمه تى خؤى بۆ تۆ و بۆ هه موو خانه دانى يه عقووب ته واو ده كا، ههروه كوو له به را بۇ باو ويا پيرانت ئبراهيم و ئيسحاق ئه وهى ته واو كرد، پهروه رينه ت پر زانا و له كارزانه ﴿۶﴾ به هه قيقه ت له (چريكهى) راپوردووى يوسف و براكانى نيشانهى (رېنوئىنى) بۆ پرسىيار كه ران هه يه ﴿۷﴾ كاتى كه (براكان) وتيان: يوسف و براكهى (بنيامين) لاي باوكمان له ئيمه خؤشه ويستترن، كه چى ئيمه ده سه پياوين، وزه يشمان زؤرتره، باوكمان له هه ليه كهى ناشكرادايه ﴿۸﴾ (براكان كؤ بوونه وه و وتيان): يوسف بكوژن يا بيخه نه سه رزه وييه كهى دوور تا سه رنجى باوكتان ته نيا بۇ لاي ئيوه بى، دواى ئه و (له و) تاوانه تۆبه ده كه ن و) ده بنه مرؤف گه ليكى چاك و بهر كه تى و هه لكه وته ﴿۹﴾ يه كيڤك (رووبين يا لاوى يا يه هوودا) له وان هه ليديى وتى: يوسف مه كوژن، ئه گه ر ده تانه وئى كارى بكه ن، بيخه نه ناو نه ينگه (و تاقچه) ي چالاويك، (سه رنه نجام) هه ندى كاروانچى هه ليده گرنه وه (و) له گه ل خؤياندا ده يبه نه جيگايه كهى دوور) ﴿۱۰﴾ (براكانى يوسف هاتنه لاي باوكيان و) وتيان: بابه بؤچ له بابه ت يوسفى برامان له ئيمه ئارخه يان و دلنيا نيت، كه چى به راستى ئيمه خؤشمان ده وئى و خيڤر خوازى ئه وين ﴿۱۱﴾ سؤزى: سبه ينى ئه ومان له گه لدا بنيره (بچينه ده ره وهى شار) تا گه شتى خؤش و گه مه و سه يران بكا، ئيمه بۆ ئه و پاريزه رين ﴿۱۲﴾ (يه عقووب) وتى: به راستى ئه گه ر يوسف ببه نه ده ره وه كول و كه سه ر ده مگرئى و خه فه تبارم ده كا، ده ترسم گورگ بيخوا و ئيوه لىي بى ناگا بن و نه په رژينه سه رى! ﴿۱۳﴾ وتيان: ئه گه ر كورگ خواردى و ئيمه يش ده سته پياويكى به هيژين و ده خورتين و پيڤكه وه ين. هه موو جه خيڤل و لاوين، (مه گه ر ئه وه بقه ومى) به هه قيقه ت ئيمه له و كاته دا له زيان ليكه وتووان ده بين ﴿۱۴﴾

جا کاتے ئهویان له گهڵ خۆیاندا برد و هه موویان لێ بران که له نهینه گهی چالاوئیک دابنن،
 (ئهم کارهیان کرد) بهو (یوسف) مان راگهیانند که له داهاتوودا ئهوان لهم کارهیان ئاگادار
 ده کهی، که چی ئهوانه ههستی پێ ناکهن (و شعوریان پێی ناشکی) ﴿۱۵﴾ ئیواره درهنگان له
 حالیکدا که دهگریان هاتنهوه لای باوکیان ﴿۱۶﴾ وتیان: بابه! بهراستی ئیمه رۆیشتین و
 خهریکی غارغارین و کێپرکی بووین و یوسفمان لای که لویهل و شتومه که کان به جی هیشتبوو،
 جا گورگ ئهوی خوارد، تۆ قهت بروات به ئیمه نیسه، هه چهند راست بیژی بیهن؟ ﴿۱۷﴾
 کراسه کهی ئهویان به خوینی به درۆ هینایه (لای باوکیان)، وتی: ئاره زوی خۆتان ئهوی بو
 رازاندنهوه و له چاوتان جوانی کرد و خه ملاندی و فریوی دان و ئهم کاره دزیوهی پێ کردوون،
 جا تابشتم جوانه و (خۆراگی بێ ناشکوری چاری منه) له راست ئهوی ئیوه دیلین؛ له خوا
 یارمهتی دهخوازم و به فریام دی ﴿۱۸﴾ کاروانیک هات، جا ئاو هینهریان (بو ئاو) نارد، ئهویش
 دۆلچهی خۆی راداشته ئاو چالاهه که، هاواری کرد، مزگینی بێ! ئه مه تازه لایکه ئیسک سووک
 و خوین شیرین، ئهویان وه کوو کالایهک تاقهت کرد و هه شاریان دا و له (خه لکیان) شاردهوه،
 خوا بهوهی ئهوان نهجامیان دا زانا و ئاگایه ﴿۱۹﴾ ئهویان به نرخێ کهم (تهنیا) چهن درهم
 فرۆشت، له (فرۆشی) ئهوا له خۆپاریزان بوون (چونکه دهترسان رازیان ده رکهوی) ﴿۲۰﴾ ئه
 کهسهی (عهزیزی میسر) که ئه و (یوسف) ی له سهرزوی میسردا کړی، به ژنه کهی خۆی وت:
 ریزی لێ بگره، به لکوو که لکی بۆمان هه بێ، یا بیکهینه مندالی خۆمان، ئا بهم جوړه یوسفمان
 لهو سهرزهوییه دا دامه رزاند و خهستمانه ئاو ناز و نیعمهت (و قودرت)، (ئهم کاره مان کرد) تا
 ئه و فیری واتای خهون لیکدانهوه بکهین، خوا به سهر کاری خۆیدا زاله، به لام زۆربهی خه لک
 (به مه) نازانن ﴿۲۱﴾ وهختی تهوا و پینگهیی (خۆی ناسی و هیزی گرت) سه لیکه و دهسه لات و
 زانست و ئاگاداریمان پێ دا، ئا بهم جوړه به کارچاگان پاداشی (چاک) ئه دهینه وه ﴿۲۲﴾

ئەو ژنە (زلیخا) كە يوسف لە مالايدا بوو، تەمای تى کرد و دەست تىكە لاوی لەو (يوسف) ويست و درگاكانى هەموو داخست و بەست و گالەى دا و وتى: بەپەلە و بەلەز وەرە بوو ئەو دەوى بۆت ئامادەيه! (يوسف) وتى: پەنا بە خوا! بەراستى ئەو (عەزىزى ميسر) خاوەنى چاكە و نيعمه تى منە، پىزى لە من گرتوو (نايا ئەتوانم خەيانەت و ستمە مى لى بكم! بى ئەمەگانى داوین پيس (بەراستى ناحەقكارن) قەت رزگار نابن و ناخە لە سىن ﴿۲۳﴾ ئەو ژنە (زلیخا) پەلامارى ئەوى دا و ئەميش ئەگەر بەلگەى پەرورە نەدى (بروا و ترس لە خوا) نەدىبا ئاوقەى دەبوو (زلیخاى دەگرتە باوەش) ئاوا بەم جوۆرە و لەبەر ئەو دەوى خراپە و كارى شوورەى و داوین ناپاكي لەو (يوسف) دوور بكەينهوه، چونكە بەراستى ئەو لە بەنەندە پاك و هەلبژارده كانى ئىمه يه ﴿۲۴﴾ هەردوو كيان بۆ لاى درگا رايانكرد (لە حالێكدا كە ژنى عەزىزى ميسر، بە دواى يوسف كەوتبوو) و كراسى يوسفى لە پشتەوه دادپى و هەردوو كيان لە دەم درگا مېردى ئەو ژنە يان بىنى، ژنە وتى: سزای كەسى كە سەبارەت بە خيزانت بيهوى خراپە و كارى شوورەى بكە، بيجگە (لە زیندان يا ئازارى دەرداوى چى تره؟! ﴿۲۵﴾ (يوسف) وتى: ئەو بە زۆر منى بۆ لاى خۆى بانگ كرد، لەو دەمەدا شايه دىك لە بنەمالەى ئەو ژنە شايه دى دا كە ئەگەر كراسه كەى ئەو (يوسف) لە بەرەوه درابى، ئەو ژنە راست دەلى و ئەو (يوسف) لە درۆزنانە ﴿۲۶﴾ ئەگەر كراسه كەيشى لە پشتەوه درابى، ئەو ژنە درۆ دەكا و ئەو (يوسف) لە راست بېژانە ﴿۲۷﴾ كاتى كە (عەزىزى ميسر) دىتى كراسى ئەو (يوسف) لە دواوه دراوه، وتى: بە هەقىقەت ئەمە مەكر و فېلى ئېوه يه، فروفېلى ئېوه ژنان فرە گەوره و زله ﴿۲۸﴾ (عەزىزى ميسر وتى): يوسف! لەمە واز بېنە و ژنە! چورمى! تۆيش داواى لى خوش بوون لە تاوانت بكە، بەراستى تۆ لە خەتاكەرانى ﴿۲۹﴾ دەستەيه كە لە ژنانى شار قاويان داخست و وتیان: كە ژنى عەزىز (ى ميسر) لاوه كەى (يوسفى) بانگ كر دۆتە لاى خۆى، بە هەقىقەت ئەوينى ئەو لاوه دەلېوتە ناو جەرگ و هەناوى و لە دلداريدا سووتاوه، ئەو (زلیخا) لە رى دەرچوو و لە لارېييه كى ناشكرایدا ئەبىنين ﴿۳۰﴾

کاتی که (ژنی عهزیز) قسه پر له تیز و تانه و ته شه و فرۆفیله کانی ئهوانی بیست، ناردیه دوویان (و بانگی کردن) و گهلی بالگه و بالشت و پالەویشتی بهنرخی بۆ ئهوان ئاماده کرد، (میوهی بۆ دانان و بۆ لهت کردنی میوه) بۆ ههر یه که لهوان چه قۆیه کی بۆ هیئان و (به یوسفی) وت: ده رکوه ناویان (و خۆیان نیشان بده)، جا کاتی چاویان بهو (یوسف) کهوت، (سهریان له جوانی یوسف سوورما و حه به سان و واقیان ورمما) و به گهوره (و بۆ وینهیان) دانا و هه موو دهسی خۆیان (به میوه لهت کردن و میوه پاک کردن) بری! و وتیان: ئهی دوور له خوا بی، ئه مه به شه ر نییه، ئه مه فریشته یه کی بهر پیز (و بۆ خهوش) ه ﴿۳۱﴾ (ژنی عهزیز) وتی: ئه مه ئه و که سه یه که منتان له سه ر (ئهوین) ی ئه و لۆمه و سه ر زه نشت ده کرد، به هه قیقه ت من ویستم ده سم له گه ل تیکه ل بکا، ئه و خۆی گرت و له خشته نه برا و فریو نه درا، ئه گه ر به قسه م نه کا، بی گومان زیندانی ده کری، تا وه ک یه خسیرانی ریسوا کراوی به سه ر بی ﴿۳۲﴾ (یوسف) وتی: ئهی پهروه رینه رم! زیندانی پی خۆشتره له وهی که ئه وانه بانگم ده که ن بۆ لای و لیم ده خوازن، ئه گه ر گه ر و فرۆفیلێ ئه وانه م لی لانه ده ی و دووری نه خه یته وه، دلم بۆ لایان ده روا و له نه زانان ده بم ﴿۳۳﴾ جا پهروه رینه ری، دوعا و پارانه وهی ئه وی قه بوول کرد و فرۆفیلێ ئه وانی لی لادا، به راستی هه ر ئه وه بیسه ر و زانا ﴿۳۴﴾ دوا ی ئه وهی نیشانه کانی (پاکی یوسفیان) دی، (هیمنان وایان به باش زانی) لی بران بۆ ماوه یه ک زیندانی بکه ن ﴿۳۵﴾ دوو که نه ج له گه ل ئه ودا چوونه زیندان، یه کتیک له و دووانه وتی: له خه ومدا دیتم که (تریم بۆ) شه راب ده گوشی، ئه وی تریش وتی: منیش له خه ومدا دیتم نان (و پیخۆر) له سه ر سه رم هه لده گرم مه ل و و بالنده لیی ده خۆن، خه ونه که مان بۆ لیکده وه و واتا که یمان پی بلێ، به راستی ئیمه له تۆ راده بینین و تۆ به خیره ومه ند و له کارچاکان ئه زانین ﴿۳۶﴾ (یوسف) وتی: به ر له وهی ژه مه نانی که بۆتان دی و پیش خواردنی، واتای خه ونه که تان پی ده لیم، ئه مه زانستی که خوا به منی فی ر کردوه، من له ئایینی تا قمی که بروایان به خوا نییه و به رۆژی بهریش بی پروان وازم هیئاوه (شیاوی چاکه یه کی وایشم) ﴿۳۷﴾

وتيان: خهونى پهريشان و هاتهران پاتهرانه، ئيمه واتاي ئهم جوړه خهونانه نازانين ﴿۴۴﴾ يه كڼ لهو دوو كهسهى كه (له بهند) رزگار ببوو، دواى ماوهيهك هاتبوووه بيرى، وتى: من له واتاكهى ئاكادارتان ده كه م، جا بمنيرن (به دواى ئه و لاوهى وا له زينداندايه كه واتاي خهون ده زانئ) ﴿۴۵﴾ يوسفا ئهى مرؤى همه ميشه راست بيژا ئهم خهونه مان بو ليكدهوه كه كهوت چيلئ له ر و لاواز و دال گوشت و له جهر، كهوت گاي قه له و ده خون، كهوت گولئ ده خلى سه و زيش كهوت گولئ ويشك، (كه گولئ ويشكه كان له گولئ سه و زه كان ئالا بوون و له ناويان بردن) تا من بچمه وه لاي خه لكه كه، به لكوو ئاكادار بن و بزائن ﴿۴۶﴾ وتى: كهوت سال بئ وچان، به ليپرانه وه كشتوكال بكن (جووتيارى بكن)، جا ئه وهى دهيدروونه وه، بيچكه لهو ئه ندازه كه مهي كه ده خون، به گولئ كه وه رايگرن (و عه نبار و نازووخى بكن) ﴿۴۷﴾ پاشان دواى ئه وه كهوت سال ويشكه سال و قات و قري ده بي، ئه وهى ئيوه بو ئه وانتان عه نبار و نازووخه كردبوو ده خون، مه گهر كه مئ كه (بو تو وه شانندن) نازووخى ده كهن ﴿۴۸﴾ له پاشان دواى ئه وه ساليك دئ كه بارانى زور ده بارئ، (روهك مشه و فره و زور ده بي) لهو ساله دا خه لك دوشاو و رؤنى (ميوه و دانه) ده گرن ﴿۴۹﴾ پاشا وتى: ئه و (يوسف) بيننه لاي من، جا كاتئ كه پياوى شا هاته لاي ئه و، (يوسف) وتى: بگه رپوه لاي خاوه نه كهت و لئى بپرسه، هؤى چ بوو ئه و ژنانه كه وا ده ستى خو يان برئ؟ به راستى خوا به ده و و گزى و فيلئ ئه وان ئاكا و زانايه ﴿۵۰﴾ (پاشا ژنانى بانگ كرد و) وتى: ئه وه چ بوو كه ئيوه يوسفان بانگ كرده لاي خو تان؟ وتيان: دوور له خوا، هيچ خه وش و خراپيه كمان له وا نه دئ، (له و ده مهيدا) ژنى عه زيزى ميسر (زليخا) وتى: ئيسستا هه ق ده ركهوت! من بووم كه ته ماحم له (يوسف) كرده و به هه قيقهت ئه و له راست بيژانه ﴿۵۱﴾ (يوسف) وتى: له بهر ئه وه (ئهم قسانه ده كه م) تا (عه زيز) بزائئ له پاشه مله و له پشت سه ريشى خه يانه تم پئ نه كردوو (و هه قيقه تم راكه ياندوو)، به راستى خوا ده و و فيلئ فيلبازان و دهغه لبازان رپنو يئى ناك و گزى و فيليان دهرده خا ﴿۵۲﴾

منیش پاکانه بوّ خوّم ناکهه، نهوس و ئاز و فرمان به هه موو خراپه یهک ده دا مه گهر پهروه رندهم به زهیی به مندای، پهروه رندهم لیبور و دل لاوینه ﴿۵۳﴾ پاشای (میسر) وتی: نهو (یوسف) م بیننه لام تا بیکه مه (نوینه ری) تایبه تی خوّم، کاتی که (یوسف هاته لای) قسه ی له گه لدا کرد، (پاشا په ی به ژیری و به کارایی و له کارزانی نهو برد و) وتی: تو له مرپۆکه وه لای ئیمه پله و ریزیکی به رزت بوّ هه یه و جی دنیایی ئیمه ی ﴿۵۴﴾ (یوسف) وتی: من له سه ر نه غدینه و به ربوو و خه زینه ی ولاتی میسر دانی، به راستی راگر و پاریزه ر و زانا و ئاگام ﴿۵۵﴾ ئا به م جوّره له ولاتی (میسر) دا یوسف مان به قه در و حورمه ته وه جی کرده وه، له هه رشوینی خو ی بیویستبایی ده ژیا و داده نیش (و ئالوگۆری تیدا ده کرد)، ئیمه وه بهر به زه یی و ره حمه تی خو مان هه رکه س که بمانه وی (و شیاویش بی) ده خه ین و پاداشی چاکه ی کارچاکان زایه ناکه ین ﴿۵۶﴾ به هه قیقه ت پاداشی ئاخیره ت بوّ که سانج که بروایان هیئاوه و خو پاریزیشن باشتره ﴿۵۷﴾ براکانی یوسف هاتن و چوونه لای نهو، جا نهو (یوسف) نهوانی ناسی، به لام نهوان، نهویان نه ناسیه وه ﴿۵۸﴾ کاتی که (یوسف) باره کانی نهوانی ئاماده کرد، وتی: (جاریکی تر که هاتنه وه) نهو برا باوکیه تان له گه ل خو تان بیننه لای من، ئایا نایینن که به راستی پیئاوه که پر ته که م (و چاکی ده پیوم) و من باشترینی میواندارانم ﴿۵۹﴾ جا ته که ر نه یه ییننه لای من، نه پیئاوه ی دانه ویله تان لای من بوّ هه یه (دانه ویله تان پیئاویم) و نه لیشم نیزیکی بنه وه ﴿۶۰﴾ وتیان: ئیمه له گه ل باوکی، به فیله قسه ده که یین و به یه قین ئه م کاره ئه نجام ئه ده یین ﴿۶۱﴾ (له پاشان) به خو لامه کانی خو ی وت: نهوه ی به ناوی پول و پاره و دراو یا نرخ داویانه (به دزیبه وه) بیخه نه ناو باره کانیان، به لکوو دوا ی گه رانه وه بوّ نیو مال و منالی خو یان بیناسنه وه (و بیسته هو ی نه وه) بگه رینه وه (بو میسر) ﴿۶۲﴾ جا کاتی که نهوان گه رانه وه بوّ لای باوکیان، وتیان: بابه! له پیئاوه ی (دانه ویله) بی به ش کراوین، جا که وایه براکه مان (بنیامین) له گه لدا بنیره (جا ئیجازه ی پیئاوه مان ده درئ و) ده پیوین، ئیمه پاریزگاری لی ده که یین ﴿۶۳﴾

وتى: ئايا سەبارەت بەو بە ئيوە بروا بکەم و پیتان بسپیتم، هەروە کوو لە پیتاندا سەبارەت بە (یوسفی) برای بروام پی کردن (و دیتان چی بەسەر هات؟) خوا باشتترین پارێزەرە و دلۆقانتترین دلۆقاناڤە «۶۴» کاتى باروبنەى خۆيان کردەو، دیتیان دراو و دەسمایە کەیان بۆ گەراو تەو (و خراو تە ناو بارە کانیان!) وتیان: بابە! ئیتەر ئیمە چمان دەوئ؟ ئەمە دەسمایە کەمانە کە بۆمانیان گێراو تەو (و پیمان داوینە تەو، جا باش وایە بنیامینی برامان لە گەلدا بنییری) و ئیمە بۆ خاوو خیزانی خۆمان پی بژیو و خوار دەمەنى دینین و برایە کەشمان دە پارێزین و پتوانەى بارى وشتریک بار زیاد ئەکەین، ئەمە پیوانە یەکی کەمە «۶۵» وتى: هەرگیز ئەو لە گەل ئیویدا نانیرم! مەگەر بە ئینییکی پتەوئى خوا بیم پی بدەن کە (بیوئى) بیهیننەو لە لای خۆم، مەگەر ئەوئى (بە هۆئى مردن یا شتی تر) هیچ لە دەس ئیو نەیی، جا کاتى کە ئەوان بە ئینییکی قایمیان بەو (باوکیان) دا، وتى: خوا سەبارەت بەوئى کە دەیلین ئاگا و پارێزەرە «۶۶» (یە عقووب) وتى: کورە کانم! لە درگایە کەو مە چنە ژوورئ، بە لککو لە درگای جیا جیاو بەرۆن، (بەم دەستوورە) ناتوانم بەرى ئەو شتانە بگرم کە لە لایەن خواو بە ئیو روو ئەدا، فەرمان نییە، مەگەر بۆ خوا، جا پالەو دەدەرەن دەبئ تەنیا پال بە خواو بدەن «۶۷» کاتى لەو رینگایەو کە باوکی بەوانى دەستوور دا بوو، چوونە ژوورئ، ئەو نەیتوانى لەو شتانەى کە خوا بۆ ئەوانى دیاری کردبوو بەرگری بکا، بیجگە لەو نیازەى کە لە دلئى یە عقووبدا بوو (کە لەم رینگایەو) ئەنجامى دا، ئەو لەبەر (بەرە کەتئ) فیت کردنئ کە بەومان فیت کردبوو، خاوەن زانست و ئاگا بوو، بەلام ژۆریەى ژۆرى خەلک (بەو) نازانن «۶۸» کاتى کە چوونە هوندور (ژوورئ مالىئ) لای یوسف، براکەى خۆئى (بنیامین) لای خۆئى داینا و وتى: من برای تۆم، لەوئى ئەوانە دەیکەن غەمکین مەبە «۶۹»

جا کاتی باره کانی ئەوانی ئاماده کرد و بهستی، زهرکا و لیوان و ناوخورى مهلیکی له ناو باری
 براکەى (بنیامین) دانا، پاشان جارچی جارچی دا: ئەى خواهنی کاروان! بهراستی ئیوه دزنا
 ﴿۷۰﴾ ئەوانیش پروویان کرده جارچی و پیمان وت: چیتان گوم کردووه؟ ﴿۷۱﴾ وتیان: به دواى
 پیتوانه (پیلآه) ی گومبووی پاتشاین و ههرکەس بیهینیتتهوه باری وشتریک (دانهوئیلآه) پى
 ئەدرى، من دەسهبەر و زامنى ئەو پاداشهه ﴿۷۲﴾ وتیان: سوینده که به خوا، ئیوه دهزانن که
 ئیمه نههاتووین له م سهرزهوویه بهدفعه پى و دزی بکهین، ئیمه دز نهبووین و تا ئیستا دزی له
 ئیمه رووی نهداوه ﴿۷۳﴾ وتیان: ئەگەر درۆ لهسەر ئیوه پروون بیتتهوه، سزای دز چیهه؟ ﴿۷۴﴾
 وتیان: ههرکەس (ئەو پیتوانه و لیوانه) له باری ئەودا پهیا بى، خوئى سزای ئەوه (و له
 بارمتهیدایه و رایگرن)، ئا بهم جووره سته مکاران سزا ئەدهین ﴿۷۵﴾ جا باری ئەوانى بهر له
 باری (بنیامین) برای (یوسف) پشکنى، له پاشان ئەوى له باری براکهیدا دههینا، ئا بهم جووره
 فیلمان بو یوسف کرد و ریکچاره مان بو دۆزییهوه، ئەو نهیده توانی براکهى به پى ئایینی
 پاتشا (ی میسر) بگرى، مهگەر ئەوه خوا بیهوئى، ههرکەس بمانهوئى پله پله ئەیهینه سهرى،
 بانتر له ههر خاوهن زانستی زانایهک ههیه ﴿۷۶﴾ (براکان) وتیان: ئەگەر ئەو (بنیامین) دزی
 کردووه (سه مه ره نییه، یوسفى) برایشى له بهرا دزی کردبوو، جا یوسف (زۆر تیکچوو) ئەم
 (تیکچوونه) ی له دل و دهروونی خویدا راگرت و نهیهشت پى بزائن، (ههر ئەوه نهدهى) وت:
 ئیوه جیکایهکی بهدفعه رترتان (لاى خوا) ههیه، خوا بهوهى که دهیلین زانتره ﴿۷۷﴾ وتیان: ئەى
 عهزیزا ئەو باوکى پیری گهوره ههیه (زۆر دلتهنگ ئەبى)، جا یه کى له ئیمه لهباتى ئەو
 رابگره، بهراستی ئیمه تو له کارچاکان دهبینین ﴿۷۸﴾

وتی: په نا بهر خوا که ئیمه غهیری ئه و که سهی که کالای (ئاو خوری) خۆمان لای ئه و دۆزیوه ته وه به بارمه ته بگرین و گلی بدهینه وه، به راستی ئه و کاته له ناحه قیکاران ده بین

﴿۷۹﴾ جا کاتی که (براکان) له وه (نازاد کردنی بنیامین) بی هیوا بوون، چوونه گۆشه یهک و پینکه وه دهسیان کرد به سرته سرت، برا گه و ره که یان وتی: ئایا نازان باوکتان به ئینی خوایی لی وه رگرتون و بهر له مه ییش له بابته یوسف وه کۆتاییتان کردوه، جا من له م سهرزه وییه نارۆم تا باوکم ئیجازه م نه دا یا خوا بریارم له باره وه بۆ ده دا، هه ر ئه ویشه باشتترینی بریارده ران ﴿۸۰﴾

ئیه بگه رپنه وه لای باوکتان و پئی بیژن بابه (گیان) به راستی کوره که ت (بنیامین) دزی کردوه، ئیمه ییش بیجگه له وهی که ده مانزانی شاهه دیمان نه داوه و ئاکایشمان له نادیار نه بوو!

﴿۸۱﴾ (بابه!) (بۆ دنیایی زیاتر) له و شاره (میسر) که لپی بووین بیرسه و ههروه ها له و کاروانه ی وا پئی هاتین بیرسه، ئیمه (له قسه ی خۆماندا) راست بیژین ﴿۸۲﴾ (یه عقوب) وتی: هه وای دلتان وای له بهر چاوتان نواندوه و رازاندوه یه ته وه، من تابشت دینم، تابشتی جوان، (بی ناشکوری کردن) هیوادارم خوا هه موویان بگه رپینیه ته وه لام، به راستی هه ر ئه وه پرزانا و له کارزان ﴿۸۳﴾ له وانه رووی وه رگپرا و وتی: ئۆف ئه ی داخه م بۆ یوسف! هه ردوو چاوی له سوئی داخ و عه زه ته ی یوسف و له بهر خه فته سپی هه لگه را (و کویر) بوون، به لام رقی خۆی ده خوارده وه (و ناسپاسی نه کرد) ﴿۸۴﴾ وتیان، سویند به خوا تۆ ئه وه نده یادی یوسف ده که ی نه خۆشت خا و له سه ر جی بکه وی یا بتکوژی! ﴿۸۵﴾ وتی: گازنده و شکایه ت و خه م و که سه ر و دلمه ندی خۆم ته نیا به خوا ده لیم و (لای ئه و شکایه ت ده که م)، شتگه لی له خوا وه ده زانم که ئیه نایزانن ﴿۸۶﴾

ئەى كورەكانم! برۆن و لە یوسف و براكەى بگه‌رپین و لە ڤه‌حمه‌تى خوا بى‌هيوما مه‌بن، به‌راستى بيجگه‌ له‌ هۆزى خوانه‌ناسان كه‌س له‌ ڤه‌حمه‌تى خوا هيوابر نايى ﴿٨٧﴾ جا كاتى كه‌ ئەوان چوونه‌وه‌ لای ئەو (یوسف) وتیان: ئەى عه‌زیزا! ناڤه‌حه‌تى كه‌م‌بژىوى ئیمه‌ و بنه‌ماله‌ى ئیمه‌ى داگر تووه‌ و ده‌سمایه‌یه‌كى كه‌ممان له‌كه‌ل‌ خو‌ هیناوه‌، جا په‌یمان‌كه‌مان بو‌ ڤر بکه‌ و به‌ سه‌ده‌قه‌سه‌رى خو‌ت بمانده‌ی، چونكه‌ خوا به‌ سه‌ده‌قه‌ده‌ران پاداش ئەداته‌وه‌ ﴿٨٨﴾ وتى: ئایا زانیتان چتان به‌سه‌ر یوسف و براكه‌یدا هینا، ئەوكاته‌ى له‌ خو‌بایى و نه‌زان بوون ﴿٨٩﴾ وتیان: ئایا تۆ هه‌مان یوسفى؟! وتى (ئه‌رى) من یوسفم و ئەمه‌ برامه‌، به‌ هه‌قیقه‌ت خوا منه‌تى له‌سه‌رمان داناوه‌، (چونكه‌) به‌راستى هه‌ر كه‌سى خو‌ ڤیارىزى و تابشت بىنى (سه‌ره‌نجام سه‌ر ده‌كه‌وى)، جا به‌راستى خوا پاداشى كارچاكان زايه‌ ناكا ﴿٩٠﴾ وتیان: سوینده‌كه‌ به‌ خوا به‌ په‌قین خوا تۆى به‌سه‌ر ئیمه‌دا پيش خستووه‌ و سه‌رى خستوى، ئیمه‌ له‌ هه‌له‌كاران و تاوانباران بووین ﴿٩١﴾ وتى: ئەم‌ڤ سه‌رزه‌نشت و لۆمه‌تان له‌سه‌ر نیه‌، خوا ده‌تانبه‌خشى و هه‌ر ئەویشه‌ له‌ هه‌موو دلۆفانان دلاواتره‌ ﴿٩٢﴾ ئەم كراسه‌ى من بیه‌ن و به‌سه‌ر دیم و ڤوخسار و ده‌موچاوى باوكمیدا بىنن، چاوى ده‌كریته‌وه‌ و هه‌مووتان به‌ خاوو‌خیزانه‌وه‌ بینه‌ لای من ﴿٩٣﴾ كاتى كاروان (له‌ میسر) دوور كه‌وته‌وه‌، (به‌ره‌و سه‌نعا ده‌هات) (یه‌عقوبى) باوكیان وتى: من بو‌نى یوسف هه‌ست ده‌كه‌م، ئەگه‌ر به‌ نه‌زان و كه‌م ئەقلم نه‌زانن و نه‌لین: قسه‌ ده‌په‌رینى و ڤاوه‌ و هه‌ل‌یت‌و‌پل‌یتیه‌تى وه‌اته‌ران و قسه‌ى بى‌ واتا و ڤووج ده‌لئى ﴿٩٤﴾ وتیان: سوینده‌ به‌ خوا، به‌ هه‌قیقه‌ت هیمان له‌ نه‌زانى و گومراى به‌روو داى ﴿٩٥﴾

جا كاتى مزگينيدهر هات، ئەو (كراسه)ى خستيه سەر دەم وچاوى پييدا هينا، لە ناکا و بينايى چاوه كانى كرايه وه، و چاك بوونه وه، وتى: ئايا به ئيوهم نهوت من له خوا شت گه له ئه زانم كه ئيوه نايزانن؟! ﴿۹۶﴾ وتيان: بابە! لای خوا داواى لى خوڤش بوونمان بو بکه، چونکه ئيمه خه تاكارين ﴿۹۷﴾ وتى: له دوايى له پهروه رينه رم داواى لى خوڤش بوونتان بو ده كه م، به راستى ههر ئەوئيش لىبور و دل لاوينه ﴿۹۸﴾ جا كاتى هاتنه لای يوسف، باوك و داىكى خوئى له باوهش گرت و وتى: هه موو بچنه ميسر كه خوا يار بى هيچ نارحه تيتان تووش نابى و له ئە من و ئە مانا دهن ﴿۹۹﴾ باوك و داىكى له سهر تهخت دانا و هه موو له بهرانبهر ئەودا كرنوڤشان برد و چوونه سوژده و وتى: بابە! ئەمه لىكدانه وهى خه وئىكه كه له بهرا ديبوم، خوا به راستى كپرا، چاكه ي له گه ل كردم، كاتى له زيندان رزگارى كردم و ئيوه يشى له و بيا بانه وه هينا وه ته (ئيره)، داوى ئەوه كه شهيتان له نيوان من و براكانم ناكوكى سازدا، به راستى پهروه رينه رم سه بارهت به و كه سه ي دهيه وئى (و شياوى بزاني) راپيده گرى و چاكه ي له گه ل ده كا، به راستيش ههر ئەوه پرزانا و له كارزانه ﴿۱۰۰﴾ ئەي پهروه رينه رم! به هه قيقهت تو له م ولا ته ده سه لا ته، به من دا و زانستى خه و لىكدانه وهت به من فتر كرد، ههر توئى به ديه پنه رى ئاسمانه كان و زهوى، توئى پشتيوانم له دنيا و روژى به ريدا، به موسلمانيم بمريته و به چاكانه وه بم لكينه!

﴿۱۰۱﴾ ئەمه له هه واله كانى ناديارو غه بيبه كه بو توئى دهنيرين، تو (هيچ كاتى) لای ئەوان نه بوئى، كاتى كو ده بوونه وه و كاكه و براله و راوئىژى خوئان ده كرد، فيل و كزيبان ده كرد و لى ده بران و نه خشه بيان ده كيشا بو شتى خراب و ناپه سه ند و تو له وئى نه بوئى و ئاگايشت لى نه بووه ﴿۱۰۲﴾ زوربه ي خه لك ههر چند پاپا بى و فره به تاسه وه داواكار بى و تيبكوشى، بروا ناهينن! ﴿۱۰۳﴾

